

Čí - ja to dzě - ve - čka po za - hra - dzě cho - dzi, svo - je bi - le no - žky po ro - si - čce bro - dzi?

Číja to dzěvečka
po zahradzě chodzi?
Svoje biele nožky
po rosičce brodzi.

Komuž ja uboha
ten věnek hotuju?
Něni ho ve svěcě,
co ja ho miluju.

Mijales mě, mijal,
přeces mě něminul,
bodejes, kochanku,
ve svěcě zahynul.

Drobne fialečky,
rosičku zbiralá,
svojemu milemu
věnek hotovala.

Něni ho ve svěcě,
ani ho něbudzě,
mily, mocny Bože,
teskno je mi všadzě.

Bodej cě, kochanku,
ve svěcě zabili,
nežli mu hlavičku
vrunkem obvinuli.

508. ČÁRY

Tu - ži - čky, tu - ži - čky, ne - bo - hé tu - ži - čky, moseu sem od - bě - hnút na sto - le u - ži - čky.

Tužičky, tužičky,
nebohé tužičky,
moseu sem odběhnut
na stole užičky.

Na stole užičky
a na rolu puuha;
nečaruj, děvčino,
nečaruj tak ztuha.

Já ti nečaruju,
ale teprú budu,
teprú ťa, šohajku,
prubirovat budu.

509. DĚVY

Ty březovské sady husté,
ty březovské dzjevky tusté.

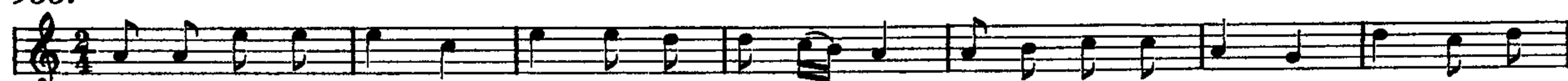
to sa mi, dzjevča, nělúbí.

Také cjenké jako trsci,
ohýbajú sa mi v hrsci.

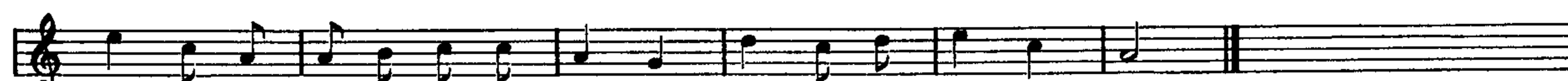
Také tusté jako duby,

Lopenické sady rjedké,
lopenické dzjevky cjenké.

510. SRDNATÝ

Ty mo - ščen - ský dvo - rku svě - dči ti dvo - rkem byt, mo - jí ga - la - ne - cce svě - dčí po

něm cho - dit, mo - jí ga - la - ne - cce svě - dčí po něm cho - dit.

Ty moščenský dvorku,
svědčí ti dvorkem byt,
[: mojí galanecce
svědčí po něm chodit. :]

Dyby byly šance
z štyrského železa,
zádný nezabrání
do panského dvora.